

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 6 FABRER 1915

Núm. 6

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

PREGUEM PER LA PAU!....

La guerra europea, la més cruel i sagnanta entre totes les que fins avui han afligit a l'humanitat, continua la seva obra destructora. Encar'ara no ha arribat a nostra vista entenebrida, cap vesllum de la tan anyorada i suspirada pau. Aqueixa terrible plaga, aquest virus mortífer, en mal hora nascut i infiltrat en la sanc de les nacions polentes de Europa, segueix minvant son organisme amb complacència persistent, atterradora.

Tal horrenda carniceria ha commogut i esglaiat al món. I amb motiu; doncs conflicte és aquest, que, per serenitat, per despreocupació que's tanga, és impossible mirar-lo amb indiferència i no desitjar que passi pronta l'actual estat de coses tan llastimós. Sobre tot pels qui hem tengut la ditxa d'educar nostre esperit en les ensenyances de l'Església, a on tot traspira caritat i amor, és ben anhelada ja una nova era benaurada, que torni a l'Europa la pau i calma que li han robat mesquines ambicions i concupiscències.

A moure el cor piadosíssim del Autor de la pau, mos invita altre volta l'august Pontífic Benet XV, amb les dues solemnes i universals rogatives que té manades se celebrin: una demà en tota l'Europa i després l'altre el 21 de Març en lo restant del món catòlic, com saben ja nostros lectors.

Objecte de universal admiració, fins i tot pels meteixos enemics del Pontificat, és i serà l'intervenció decidida del nostre S. Pare, en tan greu conflicte. El seu cor gran, magnanim, ja desde la seva elevació a la Càtedra de Pere, sense distingir entre rasses ni pobles, s'ha condolit de sos innumerables fills que lluiten; i an els batechs constants de son cor paternal anutjat, ha sabut unir una actuació pacificadora i una destresa diplomàtica admirables, que sols elles bastarien per fer gloriós son pontificat.

Si alguna vegada, en el camí de la seva obra d'amor i caritat, troba espines i carts en lloc de roses i paumes, no's desanima son esperit; segueix sempre avant. I axí, a la contrarietat

que sofrí per no haver pogut conseguir l'armistici de Nadal, en obsequi de la venguda al món del Príncep de la pau, la Providència li ha deparat ara derrera-ment, el gran consol de rebre adhesions unànimes de tots els capdills i quefes de les nacions beligerants, per la seva proposta de canviar els presoners inútils per la guerra, lo que ha constituït per l'Església un veritable triomf moral.

Ara el nostre Pare ha invitat a tot el món catòlic a l'oració. Ha comprés que entre tots els medis de arribar pronte a la pau, aqueix és el més poderós. I per això, en el discurs que en l'últim consistori, pronuncià davant el sagrat col·legi cardenalici, mana a tota la cristiandat europea que pregui demà per la pau. ¡Document preciosíssim!.. Es tot un sublim cant funerari luctuosíssim en memoria dels pobres soldats difunts! Es una complanta tendre i cordialíssima a tots els fillets i viudes i mares desconsolades!.. Es un crit de auxili llançat pel Pare comú dels faels, en defensa de nostros germans que gemegan!.. Es com el suprém recurs del Vicari de Jesucrist, que vol veurer-mos units demà en un sol cor i ànima, per implorar la Misericòrdia divina!..

Escollarà el món catòlic la veu del Pastor suprém?—Es d'esperar que si. Es d'esperar que l'Europa cristiana té preparada per demà una rogativa digna, acabada, proporcional a la causa que la motiva. Mallorca tota està ja en moviment per alternar també en aquest concert expiatori. A éll no hi faltarà tampoc la nostra Ciutat. Interessos seus, de industria i de comers, l'e-hi criden; ¡quant-i-més els alts motius de caritat i humanitarisme que avui s'imposen!

¡Que l'ubriac tràfic carnavalesc, idò, que significa bullici desenfrenat de la vida, i que tant tristement ha de contrastar demà amb l'acte relligiós en projecte, cedesca el pas al recuiment del esperit i a la elevació del ànima!

¡Que a la veu dels ministres del Senyor, que amb accent planyívol, demanaràn a Deu «pau i concordia entre els prínceps i pobles cristians», s'unisca també la veu del homo de carrera,

del militar, del comerciant, del menestral, del treballador i també la veu del tendre infant!..

Així la nostra oració brotarà, unida, dels nostros cors, i s'aixecarà fins al trono del Altíssim, com una sola pregaria, imponent, unísona, magestàtica!..

J. A. PVRE.

Inca 4-2-15.

LA PADRINETA

*Asseguda a l'escalfor
d'un sol teb de l'hivernada,
que amb passigoies i amor
es filtra en l'emparalada,*

*la padrina ha adobat
uns redons de calça vella;
present d'un enamorat
del primer que tengué ella,*

*quant masella d'ilusió
a vint anys i encare nina,
madona de possessió,
ereu ja, ¿no's vè padrina?*

*i esclatant de vermellor
feinetjaveu atrossada;
are us pren la tremolor,
teniu la care ruada.*

*Quan els amics del veinat
venien per les vetlades,
a fer formatge i brossat,
contar velles codolades.*

*Tot voltada de cançons
i d'una rialla xalesta,
pels pobles d'aquets entorns
cad'any anaveu a festa,*

*amb el gipó satinat
i faldillas floretgades,
el rebosillo brodat,
ventall d'esquerdes daurades.*

*I a la rollada del ball
ballaveu vos «la primera»;
are'ls veis de molt avall
ja no passau vostra cera!*

*De les vostres joventuts
vos ne recordau padrineta?
¡vostros fills tots ja perduts;
vos restau tota soieta!*

*Per venir a viure aquí
vos deixareu camps i hortes*

que us vereu rejoini;
i ara passau hores mortes,
coronant de senectuts
vostra cara hermosa i franca;
vostros ulls ja estan retuts
vostra caballera és blanca.

Els vestits s'arruaràn
els rics vestits de novia;
jaquel's temps no tornaràn
temps d'amor i galania...!

Sols teniu un ninet d'or
dins la fonda melangia,
és un petit fió del cor
de vostra fio al cel sia.

Un nin ros com un fil d'or
que alegre la vostra vida,
que ja s'acaba i se mor
com una flor mitx marçida.

I amb aquells ulls vivarons
vos menjaria a besades;
diu que us estima millons
de sous, totes les vetlades.

Quan espiretjant tions
dins la llar antiga i fosca,
vora'ls retjolats fogons
i el gerrer de pedra fosca.

Quan ple de jocs balla el foc
dins el gorc de sa nineta
que s'acluca apoc apoc...,
<contau-me us diu padrineta

d'aquell rei que jove i bell
camina caminaràs...
s'en anava an el castell
d'aniràs no tornaràs.>

d'un jeganot que amb un bot
passava la mar veina;
¡contau-m'ho tot ¡oh padrina!
padrina contau-m'ho tot!

d'un jeyet que filava or
amb un fus i fioqueta;
¿i era tot or padrineta
padrineta era tot or?

* *

Les papelles apoc poc
aclucava una son tendra;
els moxos devora el foc
dormien demunt la cendra,

i amb un bes a la careta
el colgaveu dins el lli;
¡bona nit ma padrineta,
padrineta bona nit...!

UN BROTET D'OLIVERA.

Binisalem 2-Febrer 1915.

Paraphrasis

ELS TOTEMS I LLUR SIGNIFICACIÓ

A Solle hi ha un mestre que dona lliçons gratis de doctrina progressista, desd'un diari d'aquella rica Ciutat. No dic això per fer-li propagan-

da sinó per explicar s'objecte d'aquest article.

L'esmentat mestre dirigeix cada llissó an. es seus lectors, qu'es precis agafar tot-d'una es diccionari si no volen quedar completament a ses fosques. Ell mos diu qu'els principals factors de ses religions son s'animisme i els tabus i qu'els secundaris son es totemisme i sa màgia.

I com que sembla qu'an el senyor Rullán—aixi s'anomena es Mestre—li ha agradat moltíssim això dels totems, noltros—que no hem pensat mai poder-li arribar a ses soles de ses sabates, tractant de se formació de ses religions—mos permetém sa llibertat de donar-li una llissoneta que podrà aprofitar son deixeble En Jo Mateix qui d'una manera tan seria li respòn per medi del setmanari «Soller.»

Diu En Rullán qu'es totemisme és un des factors secundaris de ses religions. Però no mos ho demostra com caldría. L'acusa sa seua opinió a la contemplació pública... i rès pus: qui la vol recullir que la recullisca.—Idò aré venim noltros i li deim qu'es totem no és lo qu'ell és pensa.

En Lépine—escriptor francès contemporani—dona qualche explicació referent an es significat des totem. I ses opinions d'En Lépine tenen per noltros (no li sàpigues greu an el Sr. Rullán) un poc més d'autoritat que ses des mestre de Solle.

An es començament, després de sa caiguda del Primer Hono, el Bon-Deu va celebrar, cor a cor, amb Adam es pacte edènic, prometent-li sa vinguda de s'Anyell Redemptor. Passaren els temps; hi hagué an el mon lluites fe. èstegues, enfonçaments de terres, reparacions entre els homos i batalles sagnants entre ses diferents castes... a una banda estaven els qui conservaven es pacte; a s'altre es malanats caïnites. Henoch havia devingut quefe des primers—que per tot lo mon esteven estesos—i per la defensa de sa Ciutat de Deu va imposar a cada familia s'ètica, un Tothem, senyal de Toth-Deu, d'aquesta manera:

Hurons: *Un estel de sis puntes*, en recordança de s'influència des Sefirotes.

Alaska: Una naueta (a Menorca ni ha una bona partida.)

Llac Salat: *Un triangle al revés*, indicant se desviació de ses Doctrines.

Mèxic: El *Gran Behemot* o *Danfi*, indicant sa dominació dels mars.

Perú i Equador: *S'Ou*, significant sa creació genesíaca.

Brasil: Un *Rombo*, marcant es Paradís terrenal.

Argentina: Un *Caduceu*, signe de sa lluita entre els dos poders.

Esquimals: Es *Pol Magnètic*, signe d'Aor.

Persia: *Els Gèminis* (bessons.) Anada i torna da d'Oaunés.

Egipte: Sa *Poma eaènica*. Potència Suprema.

Timbuctu: Un *Caduceu*.

Nyam-nyam: Sa *Creu* i sa copa. Signe des sacrifici per excelencia.

Transval: *Triangle al revés*. Regió donada an els Mestissos.

Tartaria: *Triangle dret*. Fè en la Santa Trinidad.

China: *Lotus*. Verge promesa.

Japó: *Triangle al revés*. Desviació de ses tradicions.

Tonquin: *Peix*. L'Ichthos.

Singapur: *Triangle al revés*.

Austràlia Accidental: *Cor*. Coratge, Fidelitat a les tradicions.

Austràlia Oriental: *Caduceu màgic*.

Vet-aquí es principals totems i llur significat. Segons En Lépine, es totem major el tenien a Ornal (Val d'or França). Això tal volta no hu sa-

bia el mestre Rullán; pot 'sser si. De totes maneres no s'en ha aprofitat.

Per no fer s'article massa llarg, deixam de donar s'explicació de certs mots un poc rars. Serà un altra dia si Deu vol, i no mos falta coratge per emprendre aquesta tasca.

JOAN ESTELRICH.

Higo-forts

Males notícies.

Com més va, més cla veim es motiu perque tota sa xusma d'Espanya està quantre en Lacierva.

¿No va esser ell qui va manar, quant era Ministre de governació, que totes ses tavernes se tancassen d'hora?

Bona la va fer! N'hi ha molts que voldrien que es dia tengués coranta vuit hores per porer-les-hi estar dins sa taverna; i com se temeren que en Lacierva, de 24 que es dia en té, volia que sa taverna estigués tancada quatre o cinc hores, mogueren un escàndol de cent mil dimonis.

¡Tenien raó, pobrets! Era una llàstima que no més poguessen estar dins sa taverna denou o vint hores!

¿Que vol dir denou o vint hores?

¿Es dia en té vintiquatre, i no més n'hi porem estar vint? Axò no pot esser ¡Fora en Lacierva!

I com en Lacierva no li va ester ses rates, vui dir es tavernés i es parroquians, anaven més alloure: ni tancaven a les onze, ni tancaven a les dotze; sino que tancaven a s'hora que les venia bé.

I si a qualcú no li venia bé tancar a cap hora.... no tancava de cap casta, i tan amics com abans.

Que axò havia d'esser per força una escola de malcriadesa i de mals vicis, i un niu de disgusts per ses families, ja ho veia tot-hom; però sa xusma ho volia; i perque no fes renou la hi donaren axí.

Lo que es segú que li devia haver tavernés que no se pensaven que'ls deixebles les sortissen tan aprofitats com qualcún de per Inca.

Perque és el cas, que fa dies que ha circulat per Inca sa relació d'un fet que en quant se pot contar és el sigüent:

Pareix que a un carré cèntric hi ha un taverné que té ubert tota sa nit, i com que ningú li diu res, deu creurer que els qui el porren aturar hi consenten.

Fa una quinzena de dies, que un vespre un dels parroquians de tota sa nit, quant foren devers les tres del matí tengué ganes de menjar, o fingí tenir-ne, i demanà an es taverné que li preparàs no sé quins menjars.

Es temps que'ls hi arreglaven, es parroquià prengué escala i s'aficà dins ses habitacions particulars de sa familia des taverner.

Com que no và dexar dit perque hi anava, ningú ho va sabrer: lo cert és que sa dona des taverner que ja dormia sentí renou, se despertà, cridà lladres, acudiren tots, i després de cercar bon rato, trobaren es subjecte

amagat a ses habitacions més reservades i en es quarto número cent.

Com que'l cas era sèrio, tractaren de cercar els serenos per agafar-lo; però els serenos tenien feines a qualque altre lloc, i no foren per la sala.

S'organisà una especie de policia particular entre uns quants, a fi de posar a retxa aquell atrevit i dur-los-sen a lloc segú; però com vengué s'estrenya, ell se pogué escapar, i aprofità s'ocasió de lo més bé, sense anar de contemplacions. ¡Un cas gravíssim, que acabà en una especie de comedia!

Are diuen que la cosa passà després a mans de sa justícia, i ja'l judicaran axí com correspòn.

Axò es s'historia tal com la mos han contada, llevant una partida de detalls que no fan al cas, i just ficsant-mos en sa sustancia.

Prescindint en absolut de sa part que interessa als tribunals, i just ficsant-mos en lo que és de sa nostra competencia, hi caben aqueixes reflexions:

1.ª S'atlot que tengué s'atreviment i sa mala hora de fer tot axò i Deu sap amb quin fi: ¿tenia cap feina a sa taverna en aquelles hores?

2.ª I es taverner ¿perquè ha de tenir ubert tola sa nit, servint de tentació i de perill?

3.ª I es qui el comanden ¿perquè no han de procurar que tanqui a una hora raonable?

4.ª I ses autoritats, ¿saben que se fa allà dedins i en que s'entretenen els qui vel-len tola sa nit? ¿Seràn coses prohibides per sa llei?

5.ª I es serenos: ¿a on les han d'anar a cercar quan los han de menester, sia per malalts, o sia per cassos com el que ha succeït?

Vet-aquí una partida de punts que subjectam a sa consideració de ses persones que tenguent influencia, autoritat, i prestigi, s'interessen per ses coses d'Inca i la volen empenyer pes camí d'un progrés i d'una cultura ben entesos.

I ja que tenim es tai aquí, voldríem preguntar an els elements directors d'Inca, que pensen respecte del escàndol que se dona a un carrer prou important, a on viuen families que tenen nines de tretze o catorze anys, i a on una viuda alegre reb visites d'una partida de personatges, que tots els nins i nines des carrer conexen pel seu nom, i saben quina importancia tenen dins sa societat, i saben també per desgracia perquè van an aquella casa.

No sabem lo que pensen d'axò ni ses autoritats, ni els particulars que tenen criteri per fer-se càrrec de sa trascendencia desmoralizadora de tals exemples, posats a la vista de sa nostra infancia; però noltros opinam modestament, que ni ses glories, ni ses grandeses d'un poble venen mai per aquest cap. I per consegüent, que es vertader engrandiment d'Inca i es seu bon nom an els ulls de la gent externa, tampoc mos han de venir per aquí.

Mos hem entesos? Idò que s'hi posi remei.

ARGENT-VIU.

Inauguración del nuevo cuartel

El día 24 del próximo pasado enero tuvo lugar en esta ciudad el solemne acto de la inauguración oficial del nuevo cuartel del General Luque.

Atentamente invitados por el M. I. Sr. Coronel, Jefes y Oficiales del regimiento de esta plaza, sobre las diez nos dirigimos al citado cuartel para asistir a la mentada inauguración.

Allí vimos ya congregados muchísimos invitados, no escaseando las señoras y señoritas, pues a pesar de lo intespectivo del tiempo y el mucho barro en nuestras calles y carretera de Palma, no por eso deslució aquel hermoso acto.

En el espacioso patio y en el ala izquierda (S. E.) del cuartel, habíase levantado un bonito altar, cuya base estaba adornado, como saben hacerlo los señores militares, con muchísimo gusto.

En el fondo del altar y en su parte central destacábase magestuosa la Virgen Inmaculada, patrona de Infantería, levantándose en ambos lados dos columnas que su parte alta sostenían artístico docel, adornándose todo el conjunto y en ambos lados con la veneranda enseña de la patria española.

La fuerza de guarnición de esta plaza habíase formado en el ala derecha y frente al altar, llamando la atención el nuévo corraje que por primera vez vestía, cuyo golpe de vista atraía agradablemente.

Hemos de suponer que, debido al mal estado de la carretera de Palma, el Exmo. Sr. Capitán General y demás autoridades militares de Palma no pudieron llegar a esta ciudad hasta cerca las diez y cuarenta; y después de recibidos con los honores de la Marcha Real y presentación de la Bandera, empezó acto seguido la celebración del santo sacrificio de la misa. Durante la celebración, la banda del regimiento de Palma, dirigida por nuestro compatriota el competente y entusiasta músico mayor D. José Balaguer, nos hizo saborear dulce y gratísima armonía, cuyas notas repercutían en el corazón; y mientras conmovidos escuchábamos el perfecto ajuste y correctísima afinación nos preguntamos; ¿por qué no se dota a nuestro regimiento de su correspondiente banda de música? ¿Por qué nuestras autoridades y demás personas de valía de nuestra ciudad no cooperan para que pronto sea un hecho tan anhelada mejora?

Terminada la misa, obligaciones contraídas y que nos llamaban a otro lugar, hizo que salieramos del cuartel, mientras muchos de los invitados con la oficialidad militar reuniéronse luego en fraternal lunch donde se sirvieron fiambres, dulces, pastas y licores; y al descorchase el champagne el Exmo. Sr. Capitán General dió las gracias a todos los que habían honrado aquel hermoso acto con su asistencia.

Luego nuestro dignísimo Sr. Alcalde D. Pedro Balle agradeció en nombre del Ayuntamiento la visita de tan ilustres personas a nuestra ciudad terminando con un ¡Viva el Rey! y otro al General Luque.

No cabe duda que acto como el que acabamos de reseñar, será una fecha imborrable para esta ciudad; y quiera Dios que la guarnición de esta plaza no tenga que alejarse de nosotros, para tomar parte en la terrible y avasalladora lucha europea, donde se levantan a torrentes la sangre generosa de nuestros hermanos.

R.

SOLFEO DE LOS SOLFEO

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Noves de Mallorca

PALMA

Diumenge passat, a l'iglesia de S. Francesc, la «Societat Arqueologica Luliana» obsequià al gran polígraf i sant mallorquí Ramón Lull, amb la festa que anyalment li dedica eixa entitat. Se celebrà una missa i Te-Deum a l'altar a on descansa el cos del benaventurat Ramón.

Després se reuní en la sala d'actes del Col·legi de la Sapiencia. E-hi assistí el President D. Estelismau Aguiló, que va donà conta, de que amb motiu del pròxim centenari de Ramón Lull, s'havia acordat obrir una Exposició iconogràfica i bibliogràfica lulianes, invitant a tots els socis a treballar pel bon èxit de dit certamen.

E-hi assistí, també el Vice-president Dr. Antoni M.ª Alcover. Parlà de la marxa del «Diccionari de la Llengua Catalana». Explicà els motius de la seva lentitut diguent en altres coses, que no devien extreñarse d'ella, puis per la publicació del Diccionari de la llengua francesa, s'emplearen 48 anys i més de 25 pel de la castellana, Va anuncià que «S'Institut d'Estudis catalans» ha donat ja a l'estampa l'inventari de nostra llengua, reunit per l'insigne Marià Aguiló. Digné ademés que constas en acta sa publicació de la Gramàtica de D. Tomàs Forteza, digne soci de la «Arqueològica», que son fill prevere Mossen Francesc ha continuat i completat. Finalment se congretulà de que, degut al esperit de cultura avui reinant, els Ajuntaments, Diputacions i fins el meteix Estat hagin subvencionat sa publicació de les obres de nostre gloriós Ramón Lull.

Ecós de Ca-nostra

ALBOROT.—Diumenge passat an el carré major que la gent ha pres pel real de la festa carnavalesca, uns quants senyors s'entretien en tirar doblés a's atlots, els quals per agafar-los se ficaven per entre la gent, ocasionant caigudes desbaratant el passeig.

No és la primera vegada que'l periòdic d'Inca ha tengut que criticar tant mala costum.

Si'ls senyors que tenen doblés tiradors volen buidar-se les butxaques, vagin a fer la bulla als atlots a una banda que no haja truí. I així i tot, vagin alerta que no haja cap rompuda de cama o bràs.

Escrita l'anterior noticia rebem les següents crides del Sr. Bal·le per la seva inserció:

BANDO

De orde del senyor Bal·le se fa sebre que queda terminantement prohibit el fer mascarades indecoroses, donar bromes insultants, axí com tirar objectes molets que puguen ofendre o interrompre el tránzit públic; els qui con-

travenguen aquestes disposicions se-ràn castigats en multes de una a vint i cinc pessetes.

Un altra:

Se fa sebre, que per el repartiment substitutiu del de consums, se sup'ica a tots els veïns d'aquesta ciutat, que hagin sufrít variació en sa riquesa donin compte a se Casa de la Vila durant cinc dies.

TUMBAGA.—D. Jaume Puigserver, Jefe de la estació del carril, mos encarrega que fecem públic que posseex una tumbaga que fonc trobada a l'enden de l'Estació dia 25 de janer. La persona que acrediti que és seva dit Senyor l'e-hi entregará.

ASCENDIMENTS.—Han ascendit a capità els primers tinents del Retgiment d'Inca que anomenam a continuació.

D. Arnau Jofre Sastre, de la reserva.

D. Juan Nadal Obrador, de la reserva.

D. Gabriel Mulet Llabrés, de la reserva.

Tambè han pujat a primers tinents els segons, quins noms posam a continuació:

D. Gabriel Marimón Bennassar.

D. Bernadí Font Puig.

D. Macià Martínez Bárcenas.

D. Carles Campos Bedmar.

D. Miquel Torres Obrador.

D. Antoni Celià Sastre.

D. Bartomeu Borrás Roca.

D. Juan Garcia Adrover.

D. Marcell Mestre Rosales.

D. Miquel Llobera Guasp.

D. Vicens Sureda Alzamora.

D. Antoni Gili Cursach.

D. Manuel Contreras.

A tots los donam l'enhonorabona.

ALTRA VACA TÍSICA.—A l' hora d'entrar en premsa ens comuniquen que an el Matadero hi ha una vaca escorxada que pesa més de 200 Kilos, grassa de carns i que an el pareixer era sana i cura, però que l'Inspector de queviures ha donada per tísica, puis té més de mig fetxe podrit.

Quina pèrdua més grossa pel carnisser!

El Sr. Bal·le ha donades ordres perque fos cremada.

Tothom fa elogis del Manescal Sr. Vallés, i el meteix Ajuntament ha fet constar en acte, a una de les derrerres sessions, l'estima en que té aquest funcionari per l'esment i escrupulositat que posa en lo cumpliment del seu dever en l'expecció de queviures.

PER LA PAU.—El Sr. Bal·le ha ordenat que demà les músiques no tocassen al capvespre ni el vespre fins a les vuit que hauràn sortit de la funció de rogativa; i els encarregats d'elles, han acceptat en gust tal determinació en obsequi de la pregaria pública.

Ara el poble en lo seu comportament hauria de demostrar tenir gran correcció i pietat, no assistint al passeig ni fent fresses, i acudint a les iglesies, a on hi haurà el Bon Jesús exposat, a pregar per la Pau d'Europa.

AJUNTAMENT

Anit passada anàrem a preguntar al Sr. Bal·le a on tenien el tai de les coses del Municipi i mos donà les següents noticies.

—Que ja s'havien ultimades les condicions tècniques i econòmiques per fer la construcció del edifici en projecte enmig de la plaça del mercat del bestia; i que la setmana entrant ja's publicarà que'l plec de condicions està a disposició del qui vulga enterar-s'en.

Además, mos ha dit, que esperava treuer-ne més partit econòmic que no s'esperava en primera intenció pels oferiments que ja s'han fets extra-oficials.

—L'Ajuntament té acordat sembrar arbres a la plaça d'Orient, o sia devant la Rectoria, i an el carré de l'Estació fins a la plaça des Pou d'en Morro, construint els seus corresponents escupidors de pedra, per salvar els arbres de carros i cavalleries.

—Amb l'intent de millorar el servici de telegrafs an aquesta ciutat, l'Ajuntament tracta de demanar a la direcció un servici d'Oficina complet a l'estació d'Inca, puis el d'ara és limitat.

Será una gran millora.

—Ja s'és entregada la clau a l'amo de la casa que ha servit de corté fins ara, acabant el Municipi de pagar l'arrendament que ha satisfet una pila d'anys.

—Ja han començat els trebais del repartiment general sobre utilitats de 1915. Pereix que s'hi fa molta via i que pel març vinent ja's podrà procedir a la cobrança.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	82'50	el quintá.
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	11'00	id.

d. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	09'50	id.
id. foraster	a	09'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	36'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safra	a	03'50	s'uns.
Porcs		12 a 13	

FUNCIONS RELIGIOSES

A LA PARROQUIA

Demà, dia 7, a les 7, Comunió general de rogativa a favor de la pau internacional Europea. A les 9 i mitja, Tercia i Ofici major a honra de Sant Blai. Està encarregat del sermó Mossen Miquel Fuster. Pvre. Després del ofici, exposició solemne del Santíssim que continuarà fins a la nit amb veles de Sacerdots, homos i dones. A les 2 i mitja, bendició del Oli de Sant Blai i unció de gargameles. A les 3 vespres i entrada la nit, després del Rosari, se faràn las preces ordenadas per el Sumo Pontífic, per demanar a Deu, que posi fi a l'actual guerra entre ses nacions europeas.

EN EL CONVENT DE SANT FRANCESC

Demà dia 7, a les 8 i mitja, Ofici major i després del ofici Exposició solemne del Santíssim que continuarà també fins a la nit amb veles pels Terciars.

A les 3 funció exclusiva per nins i nines, i a les 6, corona, trisagi i demés preces ordenadas per el R. Pontífic, a favor de la pau europea.

EN EL CONVENT DE RELIGIOSES DE SANT BARTOMEU

Demà dia 7, a les 8 i mitja. Ofici cantat, quedant després exposat el Santíssim fins a la nit, i practicant-se les mateixas funcions de rogativa que a la Parroquia i Convent de Sant Francesc, ordenadas per el R. Pontífic.

Lorenzo Vallespir

(a) Llorens des Carril

CALLE DE LA ESTACIÓN

PLANTELES de algarrobos, manzanos, albaricoques perales y toda clase de árboles frutales.

INCA (Mallorca)

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca—Sastrería y Camisería de **FORENCIO PRAT**—Mayor, 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,